

af, at en saadan Ejendom koster 4,000 Kr., sige, at man forhøjer den paagældende Arbejders Indskud fra 400 til 800 Kr. Lovforslaget gaar endvidere ud paa at nedsætte den i Folketingets Forslag fastsatte Størrelse af Jordlodderne. Desuden tager det de gunstige Vilkaar bort, som ifølge Folketingets Forslag fandtes med Hensyn til Laanets Forrentning, idet nemlig en Del af Laanet var rentefri, og en Del kun svarede en lav Rente. Landstinget har fuldstændig taget disse gunstige Vilkaar fra Landarbejderne bort ved at fordrø fuld Rente af hele Kapitalen. Endelig have de, hvad ogsaa den højtærede Landbrugsminister omtalte, nedsat de 4 Mill. Kr. til 1 Mill. Endvidere har Landstinget foretaget en hel Del Ændringer, som gaa ud paa at vanskeliggøre Forholdet for de Arbejdere, som skulle komme i Besiddelse af Jordlodder. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa den Række Ændringer, som omhandle dette, vi havde dem til Behandling her i Tinget i Fjor, og jeg ser ikke, at Landstinget er fremkommet med nogen ny Begrundelse af disse Ændringer. De gaa ikke alene ud paa at gøre det vanskeligere for en Landarbejder at overtage en saadan Ejendom, men ogsaa paa at vanskeliggøre Overtagelsen for dem, som ved Køb, Ægteskab, Arv eller paa anden Maade senere kunne komme i Besiddelse af disse Ejendomme. Men da vi, som sagt, i Fjor meget udførlig omtalte alle disse forskellige Ændringer, tror jeg ikke, det er nødvendigt nærmere at omtale dem nu.

Inden jeg kommer ind paa de egentlige Hovedændringer, skal jeg ganske kort omtale de to Ændringer, som ogsaa den højtærede Minister nu har omtalt. Den første af disse Ændringer er Udslettelsen af Ordet „effergivet“ i Bestemmelsen i § 3 om vedkommende Landarbejders Forhold til nydt Fattigunderstøttelse. Følgen heraf vil være, at en Mand, som i sine unge Dage ved Sygdom eller paa anden Maade er bleven nødt til at modtage en saadan Fattigunderstøttelse, senere ikke vil kunne komme i Betragtning efter denne Lov, selv om han er nok saa dygtig og duelig, flittig og flink og værdig i enhver Henseende, medmindre han først tilbagebetaler den Fattigunderstøttelse, som han i sin Tid har modtaget, og desuden skaffer det Beløb til Veje, som Lovforslaget kræver. Jeg haaber, at man vil indrømme, at det undertiden kan blive strengt for den vedkommende, og hverken i Kommissionsforslaget, Regeringsforslaget eller Folketingets Forslag findes en saadan Bestem-

melse, som altsaa er ganske ny. — Den anden Ændring, hvorved Landstinget har indført noget nyt, angaar § 7. Den blev ogsaa omtalt af den højtærede Minister. Den gaar ud paa, at Amtskommissionens Formand kan lade foretage Taksation, hvor han finder dette nødvendigt. Skønt jeg ganske vist tror, at Sogneraadet altid vil kunne tage et paalideligt Skøn over, hvad et saadant Hus er værd, og skønt jeg antager, at man vil kunne indrette sig saaledes, at man fuldt og trygt kan bygge paa et saadant Skøn, vil jeg paa den anden Side erkende, at den højtærede Minister har Ret i, at Forholdet her er noget vanskeligt, og at der undertiden kan være nogen Grund til at kræve, at en saadan Taksation foregaar, efter at Bestemmelsen om de jordløse Huse er sat ind af Folketinget og bibeholdt i det foreliggende Lovforslag. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet frembyder Vanskeligheder, men det er jo ikke noget Hovedspørgsmaal og vil forhaabentlig ikke volde større Besvær. — Et andet Spørgsmaal, som ogsaa er omtalt af den ærede Landbrugsminister, er Jordloddernes Størrelse. Den højtærede Minister haabede, at det ikke skulde volde synderlige Vanskeligheder. Jeg nærer det samme Haab. Ogsaa jeg antager, at Spørgsmaalet om Jordloddernes Størrelse ikke skal blive det, hvorpaa Lovforslaget strander, og jeg bygger dette Haab paa, at der ogsaa i Landstinget har rejst sig Røster for at lade den af Folketinget vedtagne Størrelse af Jordlodderne bliver staaende, ja, endogsaa for at gaa videre ad den Vej. Saa vidt jeg kan se af Landstingets Betænkning, er Landstinget ikke særlig opsat paa at faa sin Vilje her, thi det skriver med Hensyn til dette Punkt, at „Flertallet er mest tilbøjelig til at lade det have sit Forblivende ved det tidligere Regeringsforslag.“ Jeg haaber altsaa ikke, at Landstingsflertallet vil fastholde et Standpunkt, som det dog egentlig ikke sætter nogen overordentlig Pris paa, men at det vil imødekomme Folketinget, saa meget mere som der i Folketinget var fuld Enighed i saa Henseende, og Forslaget blev tiltraadt af den forrige Landbrugsminister, der forsvarede Forslaget oppe i det andet Ting. Jeg haaber derfor, at man kan komme overens om at give Lodderne den Størrelse, som Folketinget har foreslaaet, idet jeg ogsaa forstod den højtærede Landbrugsminister saaledes, at det egentlig var hans Ønske, at man kunde gaa noget højere i saa Henseende. Man vilde derved faa selvstændigere Husmandsbrug, og det er ogsaa